

Arrest

nr. 191 946 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 juni 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X loco advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Kumba en van Bangwa origine te zijn. Uw beide ouders zijn overleden en u werd opgevoed door uw grootmoeder aan moederszijde. U heeft nog één broer en één zus die eveneens bij uw grootmoeder verblijven. Rond maart 2006 bent u gehuwd met (A.P.). U diende met hem te trouwen omdat u reeds zwanger was en u de schande wou vermijden een kind te krijgen buiten het huwelijk. Uw echtgenoot is niet de vader van dit kind, haar vader is (F.M.) waar u een kortstondige relatie mee had. Uw dochter (K.M.) werd geboren op 24 oktober 2006. In december 2011 is uw echtgenoot overleden aan ziekte. Na zijn overlijden werd u benaderd door zijn broer. Hij probeerde met u te slapen en u slaagde er niet steeds in u te verzetten.

Uw schoonfamilie besloot dat u met de broer van uw overleden man diende te trouwen. Toen hij u op een avond opnieuw benaderde en met u wilde slapen verzette u zich en heeft u hem met een stok op

het hoofd geslagen. Hierna bent u onmiddellijk weggevlucht en ging u naar Douala. Drie dagen later heeft u vernomen dat hij overleden was aan zijn verwondingen. U liet uw dochter achter bij uw grootmoeder. In Douala verbleef u in een salon tot u drie weken later, in maart 2012, het land heeft verlaten. Een klant uit het salon kon u valse documenten bezorgen en u reisde met hem mee per vliegtuig naar Duitsland. U vertrok uit vrees voor de reactie in het dorp op het incident. U vreest dat zij u uit wraak voor zijn dood zullen stenigen. Eens in Duitsland vroeg u asiel aan. In januari 2014 ontving u er een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na uw vertrek uit Kameroen trachtte de vader van uw dochter opnieuw contact op te bouwen met haar. In juni 2012 verliet hij uiteindelijk eveneens Kameroen en vroeg asiel aan in België (CGVS-nummer X). In oktober 2012 werd hij erkend als vluchteling. Hij bezocht u vervolgens verschillende keren in Duitsland om de procedure te starten om uw dochter bij hem in België te brengen. Bij deze ontmoetingen werd u opnieuw zwanger. Op 19 februari 2014 bent u bevallen van uw zoon (N.M.L.). Na zijn geboorte startte hij de procedure om u en uw zoon naar België over te brengen. Uw dochter verbleef ondertussen reeds bij hem in België. Op 23 juli 2015 vroeg u uiteindelijk asiel aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw studiecertificaat (dd juni 2003), de laissez-passer van u en uw zoon waar u mee naar België reisde en de geboorteakte van uw zoon (dd 05.05.2014).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de familie van uw zwager nadat u hem doodde na een gedwongen leviraatshuwelijk. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaring tot tweemaal toe gedwongen te zijn uitgehuwelijkt.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat uw asielaanvraag voor de Duitse asielinstanties op 20 januari 2014 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit uw Duitse asioldossier blijkt dat er geen geloof werd gehecht aan uw verklaring dat u uw zwager zou gedood hebben na een leviraatshuwelijk. Uw geloofwaardigheid werd ondergraven door uw verklaringen dat het hele incident in stilte verliep en dat u slechts één verkrachting in tijd kon situeren. Bovendien werd het ongeloofwaardig bevonden dat u, gezien uw voorgeschiedenis, toevlucht zou zoeken in een bordeel. Door de Duitse asielinstanties werd eveneens gemotiveerd dat u, gezien uw profiel, de mogelijkheid had zich elders in het land te vestigen. U verklaart bij uw asielaanvraag in Duitsland dezelfde motieven te hebben aangehaald als in uw huidige asielaanvraag (gehoorverslag CGVS dd 06.10.2015 (verder CGVS I) p.8-9). **Het feit dat de Duitse asielinstanties uw asielrelaas reeds als ongeloofwaardig beoordeelden zorgt er voor dat uw verklaringen reeds met de nodige achterdocht worden benaderd.**

Los daarvan komt ook het CGVStot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen gedwongen te zijn uitgehuwelijkt. Uit het profiel dat u naar voren brengt en de informatie beschikbaar bij het CGVS toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het uiterst weinig aannemelijk is dat u aan een gedwongen huwelijk zou zijn blootgesteld. U werd opgevoed door uw grootmoeder en heeft uw middelbaar onderwijs in 2003 afgemaakt (CGVS I p.3 en p.10). Daarna kon u zelfstandig in uw onderhoud voorzien door kleine spullen te verkopen, als kapster te werken en als promomeisje op te treden (CGVS I p.10 en gehoorverslag CGVS dd 27.04.2017 (verder CGVS II) p.6-7). U verklaart tijdens dit promotiewerk in 2005 de vader van uw dochter te hebben leren kennen. Jullie hadden niet echt een relatie maar konden samen 'plezier' maken (CGVS I p.7). Het is vervolgens pas wanneer u merkt dat u zwanger van hem bent, in 2006, dat er voor u naar een echtgenoot wordt gezocht. Dit in overleg met uw grootmoeder, de familie van uw vader en de ouderen van het dorp (CGVS I p.9-10). U bent op dat moment reeds 20 jaar oud. U verklaart dat voordien nog op geen enkel moment sprake is geweest van een huwelijk (CGVS II p.7). **Een dergelijk profiel maakt het uiterst weinig aannemelijk dat u uit een dergelijk conservatief milieu afkomstig zou zijn dat u blootgesteld zou zijn geweest aan een gedwongen (leviraats)huwelijk.** Voornamelijk het gegeven dat u reeds 20 jaar oud was bij uw huwelijk doet sterke twijfels rijzen bij het feit dat u tegen uw wil zou zijn uitgehuwelijkt. Uit de toegevoegde informatie (COI Focus – Cameroun, le mariage – 05.09.2013) blijkt namelijk dat een dergelijk gedwongen huwelijk doorgaans op een veel jongere leeftijd plaatsvindt. Merendeel wordt uitgehuwelijkt voor hun 18 jaar. **Het gegeven dat er tot uw 20 jaar en vooraleer u zwanger werd nog geen sprake was van een huwelijk zorgt er voor dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verklaring afkomstig te zijn uit een milieu dat sterk de tradities respecteert en zou aandringen op een gedwongen (leviraats)huwelijk.** Ook uw verklaringen omtrent uw levensstijl ondersteunen deze stelling. U werkte als promotiemeisje en bezocht daarbij verschillende bars en

snackbars. U verklaart daarbij dat u enkel plezier trachtte te maken met de vader van uw kinderen (CGVS I p.7). Daarnaast kon u ook na uw huwelijk terug aan de slag in het kapsalon waar u werkte en bleef u er actief tot in 2011. Het was vervolgens uw eigen beslissing om na het overlijden van uw eerste echtgenoot niet meer terug te gaan werken (CGVS II p.6-7). **Een dergelijke actieve, zelfstandige levensstijl waarin u de ruimte werd geboden uw eigen beslissingen te nemen strookt niet binnen een strikt traditioneel milieu dat zou aandringen op een gedwongen huwelijk.** Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat er grote problemen werden gemaakt toen bleek dat u zwanger was buiten het huwelijk. U verklaart dat met u werd gespot in het dorp en door de familie maar haalt verder geen concrete elementen aan wat de afwijzing binnen het dorp of binnen uw familie dan wel inhield (CGVS II p.7). U verklaart vervolgens dat uw familie de biologische vader van uw dochter niet wou zien maar dat uw echtgenoot wel op de hoogte was dat u zwanger was toen u huwde (CGVS I p.4-5). Daarnaast blijkt dat de verhouding met de biologische vader van uw dochter toch versoepelde en hem na verloop van tijd de kans werd geboden zijn dochter te zien (CGVS I p.5). **Ook een dergelijk gedrag past niet binnen een familie die een sterke nadruk zou leggen op tradities en u tot een huwelijk zou dwingen.** Verder verklaart u binnen uw huwelijk, dat zo'n vijf jaar zou hebben aangehouden, er voor kon zorgen dat u niet zwanger werd. U verklaarde geen kind van hem te willen en dit dan ook zelf onder controle te hebben gehouden (CGVS I p.4). Ook dit is een element dat er op wijst dat u wel degelijk een zelfstandige vrouw bent die in staat is haar eigen beslissingen te nemen.

Ook andere elementen binnen uw verklaringen zijn in strijd met de beschikbare informatie rond een gedwongen (leviraats)huwelijk in Kameroen, wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. Zoals eerder reeds aangehaald lijkt u de leeftijd voor een gedwongen huwelijk reeds ruimschoots overschreden te hebben. Daarnaast blijkt uit de toegevoegde informatie dat er wel degelijk een evolutie merkbaar is waarbij ouders niet meer systematisch de huwelijkspartner van hun dochter uitkiezen en meer en meer vrouwen zich verzetten tegen de keuze van hun ouders. Vooral in eerder verstedelijkte gebieden lijkt dit het geval. **Gezien het eerder geschetste profiel van u en uw familie is het dan ook niet waarschijnlijk dat uw familie net wel op een dergelijk huwelijk zou aandringen.** Verder blijkt uit deze informatie dat het risico op een gedwongen huwelijk daalt naarmate men meer geschoold is en eveneens sterk afhankelijk is van de socio-economische omstandigheden van de familie. In uw geval kan daarbij gewezen worden op het feit dat u wel degelijk enige scholing heeft ontvangen en dat u en uw grootmoeder steeds in hun eigen onderhoud konden voorzien. Uit de informatie blijkt dat het risico om uitgehuwelijkt te worden daalt van 80% wanneer men geen onderwijs heeft genoten tot 12.5% wanneer men zijn secundaire studies heeft afgemaakt, zoals in uw geval. Zodoende dient ook het objectieve risico dat u blootgesteld zou zijn geweest aan een gedwongen (leviraats)huwelijk genuanceerd te worden.

Uit het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat u wel degelijk een zelfstandige en enigszins geschoolde vrouw bent die in haar eigen onderhoud kan voorzien en dat u bovendien niet uit een uiterst traditionele familie afkomstig bent. Uw verklaringen passen evenmin binnen de informatie die beschikbaar is rond het gedwongen (leviraats)huwelijk in Kameroen. Zodoende kan weinig geloof worden gehecht aan uw verklaring gedwongen te zijn geweest tot een (leviraats)huwelijk en ten gevolge van de gebeurtenissen binnen dit huwelijk vervolging te vrezten.

Daarnaast kunnen ook bij de door u aangehaalde feiten de nodige opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst wordt de motivatie die wordt aangehaald in de beslissing door de Duitse asielinstanties overgenomen door het CGVS wanneer zij het ongeloofwaardig achten dat het doden van uw zwager in volledige stilte is verlopen. Dit argument wordt nog versterkt door uw verklaring voor het CGVS dat jullie in een heus gevecht verwickeld waren (CGVS I p.9). Het is weinig aannemelijk dat dit alles voorviel zonder dat uw dochter die bij u in bed lag hier ook maar iets van opmerkte. Dit schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze beweerde gebeurtenis.

Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd door het gebrek aan stappen die u heeft ondernomen om uw situatie het hoofd te bieden. U verklaart dat de zwager van uw man reeds verschillende keren bij u langs kwam en u tot seksuele handelingen dwong. Uw familieleden verklaarden daarop dat u met hem zou moeten trouwen (CGVS I p.9). U verklaart daarop geen enkel stap te hebben ondernomen om dit misbruik te stoppen of dit huwelijk te vermijden. U verklaart zelfs na de dood van uw zwager niet naar de politie te zijn gestapt om zichzelf te verdedigen (CGVS I p.9). Uit de toegevoegde informatie blijkt nochtans dat in Kameroen verschillende organisaties actief zijn die actief strijden tegen geweld ten opzichte van vrouwen en het gedwongen huwelijk. Deze zijn actief op het vlak van sensibilisering en bieden verschillende diensten aan voor slachtoffers.

Het is niet aannemelijk dat iemand met uw opleidingsniveau en achtergrond zich niet de moeite heeft getroost zich hieromtrent te informeren, wat opnieuw een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Ook gedurende uw verblijf in Douala ondernam u geen

stappen om bescherming te zoeken bij uw nationale autoriteiten. U verklaart in Douala gedurende drie weken in een bordeel te hebben verbleven (CGVS I p.11-12). **Gezien uw profiel als ondernemende vrouw zoals hierboven beschreven schaadt het uw geloofwaardigheid dat u ook gedurende uw verblijf in Douala geen stappen zou hebben ondernomen om hulp te zoeken.** Ook in Douala zijn namelijk verschillende organisaties actief die vrouwen in uw situatie trachten te helpen. Dat u verkiest in dit bordeel te verblijven is, zeker met de door u verklaarde verkrachtingsfeiten in het achterhoofd, uiterst opmerkelijk. Dit zorgt er dan ook opnieuw voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin u verklaart Kameroen te hebben verlaten. Bovendien kan er bezwaarlijk worden gesteld dat u alles in het werk stelde om bescherming te verkrijgen in uw land van herkomst, wat als een vereiste kan worden beschouwd alvorens men om internationale bescherming te verzoeken.

Verder wordt door het CGVS opgemerkt dat **op uw Facebookpagina een foto prijkt waarop u te zien bent bij een bezoek in Parijs in februari 2012.** U verklaart daarentegen slechts in maart 2012 Kameroen te hebben verlaten en dat dit de eerste keer was dat u het land verliet (CGVS II p.18). **Het feit dat u reeds in februari 2012 in Parijs te zien bent schaadt derhalve opnieuw fundamenteel de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u Kameroen heeft verlaten.** Wanneer u met deze vaststelling wordt geconfronteerd verklaart u dat uw Facebookpagina werd opgemaakt door de persoon die u naar Europa bracht om u in staat te stellen nieuwe contacten te leggen. U zou hem enige persoonlijke informatie en foto's hebben bezorgd maar pas later dit account zelf hebben gebruikt (CGVS II p.20-21). Dit verklaart echter nog steeds niet hoe in februari 2012 reeds een foto van u in Parijs beschikbaar zou zijn, indien u slechts in maart 2012 voor het eerst Kameroen verliet. Uw verklaring dat deze foto gemakkelijk getrukeerd kan zijn (CGVS II p.21) biedt onvoldoende verklaring en kan uw geloofwaardigheid niet herstellen.

Deze verschillende elementen in combinatie met het door u voorgehouden profiel zorgen er derhalve voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring Kameroen te hebben verlaten na gedwongen te zijn uitgethuwelijkt en uit vrees voor represailles vanwege uw schoonfamilie.

U haalt tot slot eveneens de onstabiele situatie in Kameroen aan. U verklaart dat er spanningen zijn tussen het Franstalig en Engelstalig gebied in Kameroen. U verklaart dat de Engelstalige gebieden gediscrimineerd worden en strijden voor onafhankelijkheid (CGVS II p.3-4). U verklaart in België te hebben deelgenomen aan een manifestatie die de Kameroense gemeenschap waar u bij aangesloten bent organiseerde. U verklaart dat deze vereniging verder geen politieke agenda heeft (CGVS II p.4). **U slaagt er echter niet in aannemelijk te maken dat de huidige situatie in Kameroen zou leiden tot een ernstig risico op vervolging in uw hoofd.** U maakt niet aannemelijk persoonlijk gevisieerd te worden omwille van de huidige problematiek. U verklaart niet veel van politiek te kennen maar dat de situatie effect op u zou hebben, net zoals het op iedereen effect heeft. U doelt daarbij op de economische gevolgen en het feit dat scholen en kantoren gesloten werden (CGVS II p.4-5). Uw afkomst uit deze regio is bezwaarlijk voldoende grond om aan te nemen dat u enig risico op vervolging zou dienen te vrezen. Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land zonder enige persoonlijke vrees aan te halen. **Bovendien kan deze vrees niet beschouwd worden als voldoende ernstig om aanleiding te geven tot een erkenning als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève. Evenmin is de situatie ter plekke van die aard dat deze aanleiding kan geven tot 'ernstige schade' zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus.** Uit de aan het administratief toegevoegde informatie (Amnesty International Report 2016 – 2017) blijkt dat er wel degelijk protesten waren gericht tegen de discriminatie van de Engelstalige gemeenschap waarop enige arrestaties volgden en er ook slachtoffers vielen onder de protestanten, nergens uit deze informatie blijkt dat louter de afkomst uit deze regio aanleiding geeft tot een vrees voor vervolging.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat deze appreciatie te wijzigen. Zij vormen enkel een indicatie van uw identiteit, wat in deze niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Op geen enkele manier zijn deze documenten in staat de feiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot uw vertrek uit Kameroen aan te tonen. **Bijgevolg maakt u het geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Waar het CGVS oordeelt dat geen geloof kan worden gehecht aan haar afkomst uit een traditioneel milieu, interpreteert het CGVS volgens verzoekster de gegevens volstrekt verkeerd. Verzoekster herhaalt en bevestigt de aangevoerde feiten en verwijt het CGVS een Westerse interpretatie.

Waar het CGVS stelt dat gedwongen huwelijken in Kameroen nauwelijks een probleem zijn, betoogt verzoekster:

“In Afrika, en ook in Kameroen, polygamy, ook bij de Christelijke geloofsgemeenschappen, een enigszins geaccepteerd gegeven.

De schoonmoeder accepteerde het eerste huwelijk omdat deze man weduwenaar was. Met de broer was het anders, ook de schoonmoeder stond er machteloos tegenover.

Er was een bruidschat (dowry) betaald en verzoekster was in zekere zin al met de familie getrouwd.

Voor verzoekster betekende dit concreet dat zij als jong zwanger meisje onder enorme druk kwam te staan om te huwen. Zij deed dit met een man die "30 jaar" ouder was. Dit is het beste bewijs dat er ergens iets geforceerd in zat.

Ook wordt het in Kameroen niet zo abnormaal gezien dat na het overlijden van een man de andere mannelijke leden van zijn familie een meer prominente rol beginnen te spelen.

Dit volgens verzoekster vooral het geval indien dat familielid kinderloos achterblijft.

Opdat zij broer niet zou "vergeten worden" zou verzoekster ook een kind voor de familie ter wereld moeten brengen.”

Vervolgens herhaalt verzoekster de aangehaalde feiten.

Inzake het gebrek aan stappen dat aan haar verweten wordt, stelt verzoekster:

“Wel, het CGVS heeft volgens haar geen idee hoe het er in Afrika aan toegaat.

In de context waarin verzoekster moest leven wordt in Kameroen niet abnormaal gevonden.

De politie houdt zich met zulke zaken niet bezig.

Opnieuw beoordeelt het CGVS met een Westerse bril aan.”

Betreffende de verwijzing naar haar Facebookprofiel, voert verzoekster aan:

“Op het moment dat zij een Europa aankwam had zij geen flauw benul wat asiel was.

Zij stond vrij geïsoleerd.

Zij ging af op wat er andere mensen van Kameroen tegen haar gezegd werd.

Zij zeiden dat ze best in Duitsland asiel moesten aanvragen.

Verder leeft verzoekster met twee kinderen hier in België. De vader van haar kinderen is erkend vluchteling. Deze beslissing dreigt verzoekster het familieleven van verzoekster volstrekt te ontwrichten.

De bestreden beslissing maakt alzo ook een schendig uit van art. 8 EVRM.”

2.1.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 8 EVRM. Zij herhaalt de hoger gedane uiteenzetting dienaangaande.

2.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog bewijzen inzake haar kinderen en hun vader bij het verzoekschrift (bijlage 2).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift meermaals naar haar gezinsleven, legt ter staving van dit gezinsleven documenten neer en beroept zich op de schending van artikel 8 EVRM.

In de bestreden beslissing van het CGVS wordt echter uitsluitend uitspraak gedaan over de erkenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van Vreemdelingenwet).

Deze beslissing bevat geen terugleidings- en geen verwijderingsmaatregel en strekt er op generlei wijze toe een inmenging uit te maken in het gezinsleven van verzoekster; laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn.

De Raad doet in het kader van onderhavig beroep evenmin uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst dient te worden aangestipt dat uw asielaanvraag voor de Duitse asielinstanties op 20 januari 2014 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit uw Duitse asieldossier blijkt dat er geen geloof werd gehecht aan uw verklaring dat u uw zwager zou gedood hebben na een leviraatshuwelijk. Uw geloofwaardigheid werd ondergraven door uw verklaringen dat het hele incident in stilte verliep en dat u slechts één verkrachting in tijd kon situeren. Bovendien werd het ongeloofwaardig bevonden dat u, gezien uw voorgeschiedenis, toevlucht zou zoeken in een bordeel. Door de Duitse asielinstanties werd eveneens gemotiveerd dat u, gezien uw profiel, de mogelijkheid had zich elders in het land te vestigen. U verklaart bij uw asielaanvraag in Duitsland dezelfde motieven te hebben aangehaald als in uw huidige asielaanvraag (gehoorverslag CGVS dd 06.10.2015 (verder CGVS I) p.8-9). Het feit dat de Duitse asielinstanties uw asielrelaas reeds als ongeloofwaardig beoordeelden zorgt er voor dat uw verklaringen reeds met de nodige achterdocht worden benaderd.”

Gezien verzoekster de voormelde motieven niet aanvecht en deze steun vinden in het administratief dossier, blijven zij onverminderd overeind.

In de bestreden beslissing wordt eveneens met reden gesteld:

“Los daarvan komt ook het CGVS tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen gedwongen te zijn uitgehuwelijkt. Uit het profiel dat u naar voren brengt en de informatie beschikbaar bij het CGVS toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het uiterst weinig aannemelijk is dat u aan een gedwongen huwelijk zou zijn blootgesteld. U werd opgevoed door uw grootmoeder en heeft uw middelbaar onderwijs in 2003 afgemaakt (CGVS I p.3 en p.10). Daarna kon u zelfstandig in uw onderhoud voorzien door kleine spullen te verkopen, als kapster te werken en als promomeisje op te treden (CGVS I p.10 en gehoorverslag CGVS dd 27.04.2017 (verder CGVS II) p.6-7). U verklaart tijdens dit promotiewerk in 2005 de vader van uw dochter te hebben leren kennen. Jullie hadden niet echt een relatie maar konden samen ‘plezier’ maken (CGVS I p.7). Het is vervolgens pas wanneer u merkt dat u zwanger van hem bent, in 2006, dat er voor u naar een echtgenoot wordt gezocht. Dit in overleg met uw grootmoeder, de familie van uw vader en de ouderen van het dorp (CGVS I p.9-10). U bent op dat moment reeds 20 jaar oud. U verklaart dat voordien nog op geen enkel moment sprake is geweest van een huwelijk (CGVS II p.7). Een dergelijk profiel maakt het uiterst weinig aannemelijk dat u uit een dergelijk conservatief milieu afkomstig zou zijn dat u blootgesteld zou zijn geweest aan een gedwongen (leviraats)huwelijk. Voornamelijk het gegeven dat u reeds 20 jaar oud was bij uw huwelijk doet sterke twijfels rijzen bij het feit dat u tegen uw wil zou zijn uitgehuwelijkt. Uit de toegevoegde informatie (COI Focus – Cameroun, le mariage – 05.09.2013) blijkt namelijk dat een dergelijk gedwongen huwelijk doorgaans op een veel jongere leeftijd plaatsvindt. Merendeel wordt uitgehuwelijkt voor hun 18 jaar. Het gegeven dat er tot uw 20 jaar en vooraleer u zwanger werd nog geen sprake was van een huwelijk zorgt er voor dat er geen geloof wordt gehecht aan uw verklaring afkomstig te zijn uit een milieu dat sterk de tradities respecteert en zou aandringen op een gedwongen (leviraats)huwelijk. Ook uw verklaringen omtrent uw levensstijl ondersteunen deze stelling.

U werkte als promotiemeisje en bezocht daarbij verschillende bars en snackbars. U verklaart daarbij dat u enkel plezier trachtte te maken met de vader van uw kinderen (CGVS I p.7). Daarnaast kon u ook na uw huwelijk terug aan de slag in het kapsalon waar u werkte en bleef u er actief tot in 2011. Het was vervolgens uw eigen beslissing om na het overlijden van uw eerste echtgenoot niet meer terug te gaan

werken (CGVS II p.6-7). **Een dergelijke actieve, zelfstandige levensstijl waarin u de ruimte werd geboden uw eigen beslissingen te nemen strookt niet binnen een strikt traditioneel milieu dat zou aandringen op een gedwongen huwelijk.** Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat er grote problemen werden gemaakt toen bleek dat u zwanger was buiten het huwelijk. U verklaart dat met u werd gespot in het dorp en door de familie maar haalt verder geen concrete elementen aan wat de afwijzing binnen het dorp of binnen uw familie dan wel inhield (CGVS II p.7). U verklaart vervolgens dat uw familie de biologische vader van uw dochter niet wou zien maar dat uw echtgenoot wel op de hoogte was dat u zwanger was toen u huwde (CGVS I p.4-5). Daarnaast blijkt dat de verhouding met de biologische vader van uw dochter toch versoepelde en hem na verloop van tijd de kans werd geboden zijn dochter te zien (CGVS I p.5). **Ook een dergelijk gedrag past niet binnen een familie die een sterke nadruk zou leggen op tradities en u tot een huwelijk zou dwingen.** Verder verklaart u binnen uw huwelijk, dat zo'n vijf jaar zou hebben aangehouden, er voor kon zorgen dat u niet zwanger werd. U verklaarde geen kind van hem te willen en dit dan ook zelf onder controle te hebben gehouden (CGVS I p.4). Ook dit is een element dat er op wijst dat u wel degelijk een zelfstandige vrouw bent die in staat is haar eigen beslissingen te nemen."

Verzoekster voert ter weerlegging van voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij beperkt zich tot het louter herhalen en bevestigen van de aangevoerde feiten, tot een eenvoudige betwisting van de interpretatie van het CGVS en tot het algemene (en blijkens het voorgaande onterechte) verwijt dat het CGVS een Westerse visie zou hanteren. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde concrete motieven die steunen op haar verklaringen en op de informatie betreffende haar land van herkomst.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven:

"Ook andere elementen binnen uw verklaringen zijn in strijd met de beschikbare informatie rond een gedwongen (leviraats)huwelijk in Kameroen, wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. Zoals eerder reeds aangehaald lijkt u de leeftijd voor een gedwongen huwelijk reeds ruimschoots overschreden te hebben. Daarnaast blijkt uit de toegevoegde informatie dat er wel degelijk een evolutie merkbaar is waarbij ouders niet meer systematisch de huwelijkspartner van hun dochter uitkiezen en meer en meer vrouwen zich verzetten tegen de keuze van hun ouders. Vooral in eerder verstedelijkte gebieden lijkt dit het geval. **Gezien het eerder geschetste profiel van u en uw familie is het dan ook niet waarschijnlijk dat uw familie net wel op een dergelijk huwelijk zou aandringen.** Verder blijkt uit deze informatie dat het risico op een gedwongen huwelijk daalt naarmate men meer geschoold is en eveneens sterk afhankelijk is van de socio-economische omstandigheden van de familie. In uw geval kan daarbij gewezen worden op het feit dat u wel degelijk enige scholing heeft ontvangen en dat u en uw grootmoeder steeds in hun eigen onderhoud konden voorzien. Uit de informatie blijkt dat het risico om uitgehuwelijkt te worden daalt van 80% wanneer men geen onderwijs heeft genoten tot 12.5% wanneer men zijn secundaire studies heeft afgemaakt, zoals in uw geval. Zodoende dient ook het objectieve risico dat u blootgesteld zou zijn geweest aan een gedwongen (leviraats)huwelijk genuanceerd te worden."

Verzoekster voert andermaal geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van deze motieven. Zij beperkt zich tot het uiten van een aantal ongefundeerde beweringen en tot een loutere herhaling en bevestiging van de aangevoerde feiten. Zij brengt geen informatie bij en haalt geen argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan de voormelde motivering en de informatie waarop deze is geschraagd.

Verzoekster laat de volgende motieven daarenboven ongemoeid:

"Daarnaast kunnen ook bij de door u aangehaalde feiten de nodige opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst wordt de motivatie die wordt aangehaald in de beslissing door de Duitse asielinstanties overgenomen door het CGVS wanneer zij het ongeloofwaardig achten dat het doden van uw zwager in volledige stilte is verlopen. Dit argument wordt nog versterkt door uw verklaring voor het CGVS dat jullie in een heus gevecht verwickeld waren (CGVS I p.9). Het is weinig aannemelijk dat dit alles voorviel zonder dat uw dochter die bij u in bed lag hier ook maar iets van opmerkte. Dit schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze beweerde gebeurtenis."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Verder wordt door het CGVS opgemerkt dat op uw Facebookpagina een foto prijkt waarop u te zien bent bij een bezoek in Parijs in februari 2012. U verklaart daarentegen slechts in maart 2012 Kameroen te hebben verlaten en dat dit de eerste keer was dat u het land verliet (CGVS II p.18). **Het feit dat u reeds in februari 2012 in Parijs te zien bent schaadt derhalve opnieuw fundamenteel de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u Kameroen heeft verlaten.** Wanneer u met

deze vaststelling wordt geconfronteerd verklaart u dat uw Facebookpagina werd opgemaakt door de persoon die u naar Europa bracht om u in staat te stellen nieuwe contacten te leggen. U zou hem enige persoonlijke informatie en foto's hebben bezorgd maar pas later dit account zelf hebben gebruikt (CGVS II p.20-21). Dit verklaart echter nog steeds niet hoe in februari 2012 reeds een foto van u in Parijs beschikbaar zou zijn, indien u slechts in maart 2012 voor het eerst Kameroen verliet. Uw verklaring dat deze foto gemakkelijk getrukeerd kan zijn (CGVS II p.21) biedt onvoldoende verklaring en kan uw geloofwaardigheid niet herstellen."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motivering niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijft deze onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekster in haar land van herkomst beweert te hebben ondervonden en aan de in dit kader geuite vrees voor vervolging.

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De documenten bij het verzoekschrift (bijlage 2) bevatten evenmin enig gegeven dat afbreuk kan doen aan het voorgaande.

Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

"U haalt tot slot eveneens de onstabiele situatie in Kameroen aan. U verklaart dat er spanningen zijn tussen het Franstalig en Engelstalig gebied in Kameroen. U verklaart dat de Engelstalige gebieden gediscrimineerd worden en strijden voor onafhankelijkheid (CGVS II p.3-4). U verklaart in België te hebben deelgenomen aan een manifestatie die de Kameroense gemeenschap waar u bij aangesloten bent organiseerde. U verklaart dat deze vereniging verder geen politieke agenda heeft (CGVS II p.4). U slaagt er echter niet in aannemelijk te maken dat de huidige situatie in Kameroen zou leiden tot een ernstig risico op vervolging in uwen hoofde. U maakt niet aannemelijk persoonlijk geviseerd te worden omwille van de huidige problematiek. U verklaart niet veel van politiek te kennen maar dat de situatie effect op u zou hebben, net zoals het op iedereen effect heeft. U doelt daarbij op de economische gevolgen en het feit dat scholen en kantoren gesloten werden (CGVS II p.4-5). Uw afkomst uit deze regio is bezwaarlijk voldoende grond om aan te nemen dat u enig risico op vervolging zou dienen te vrezen. Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land zonder enige persoonlijke vrees aan te halen. Bovendien kan deze vrees niet beschouwd worden als voldoende ernstig om aanleiding te geven tot een erkenning als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève. Evenmin is de situatie ter plekke van die aard dat deze aanleiding kan geven tot 'ernstige schade' zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de aan het administratief toegevoegde informatie (Amnesty International Report 2016 – 2017) blijkt dat er wel degelijk protesten waren gericht tegen de discriminatie van de Engelstalige gemeenschap waarop enige arrestaties volgden en er ook slachtoffers vielen onder de protestanten, nergens uit deze informatie blijkt dat louter de afkomst uit deze regio aanleiding geeft tot een vrees voor vervolging."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd gelden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS